

Planologische luiheid

Onlangs gaf het Interprovinciaal Overleg (IPO) in de brochure 'Provincies gaan door. De provincies en hun regierol in het ruimtelijk beleid' (Den Haag 2011) een interessant inkijkje hoe de provincies omgaan met hun nieuw verworven instrumenten uit de Wet ruimtelijke ordening (Wro). Vanuit elke provincie wordt een mooi voorbeeld in de schijnwerpers gezet van provinciale ruimtelijke regie.

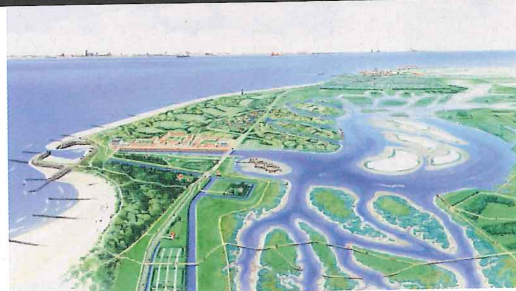
Menig Vakbladlezer zal, denk ik, helemaal blij worden van de groenblauwe artist impression van de Waterdunen in Zeeuws-Vlaanderen en vooral ook de ronkende tekst erbij: 'De provincie zet een inpassingsplan in met een exploitatie- en beeldkwaliteitsplan. Ze coördineert en is bevoegd gezag voor de Onteigeningswet, de ontgrondingenvergunning en het onttrekkingsbesluit, is medefinancier en was aanjager voor het verkrijgen van rijkssubsidies'. Het resultaat zou aldus zijn een versterking van de waterveiligheid, stimulering van de regionale economie en ecologie (natuurherstel Westerschelde) door

Provincies gaan door...

De provincies en hun regierol in het ruimtelijk beleid
Tellen en voorstellen

Interprovinciaal Overleg ip^o

Artist impression van Waterdunen, beeld uit genoemde brochure.

duinaanleg, aanleg van toegankelijke getijden-natuur en 'hoogwaardige verblijfsrecreatieve voorzieningen'.

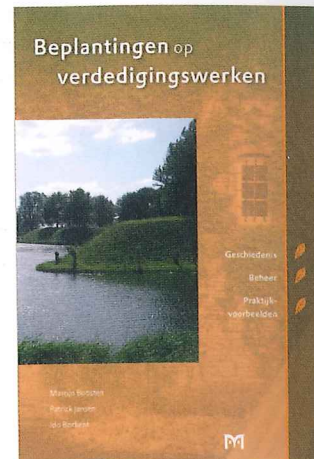
Zeeland zet hier dus een provinciaal inpassingsplan, kortweg PIP, in. Dat blijkt volgens de overzichtsmatrix in de bijlage van deze IPO-brochure niet elke provincie te doen. Tussen 2008 en 1 oktober 2011 zouden Drenthe, Overijssel en Utrecht nog geen enkele PIP hebben vastgesteld, terwijl bijvoorbeeld Noord-Holland en Gelderland er al respectievelijk vijf en vier hadden. Tellen we ook de in voorbereiding zijnde PIPs mee dan zie je de verschillen pas echt duidelijk. Gelderland komt dan uit op 15 en Drenthe op nul.

Ook bij de reactieve aanwijzing, het instrument bij uitstrek van provinciaal toezicht op de gemeente, zijn de verschillen groot. Noord-Brabant heeft al 30 van die reactieve aanwijzingen aan gemeenten verstuurd, terwijl de teller op nul blijft staan in Fryslân, Drenthe, Gelderland, Flevoland en Zeeland. Noord-Brabant is trouwens ook opvallend productief als het gaat om provinciale ruimtelijke verordeningen. U weet wel: de PRV, ook zo'n nieuw ruimtelijk ordeningsinstrument. Daar zijn er al zes van in Brabant, terwijl even verderop in Limburg er blijkens het IPO-overzicht nog geen één is vastgesteld.

Ik vind dat verschil in reactieve aanwijzingen wel heel erg opmerkelijk. De ene provincie heeft er nul en de andere dertig. Wat betekent dat? Betekent dat, dat in die provincies met nul aanwijzingen alle gemeenten zo braaf zijn? Of zijn die provincies misschien juist planologisch lui? We weten het niet. We weten alleen dat we met de nieuwe Wro kennelijk een grote diversiteit aan planologische regimes in het leven hebben geroepen. Twaalf om precies te zijn. Is dat erg? Mwah, het kan altijd nog erger. Liever twaalf verschillende regimes dan vierhonderd verschillende gemeentelijke regimes.

Fred Kistenkas

Beplantingen op verdedigingswerken

Beplantingen op verdedigingswerken
Martijn Boosten, Ido Borkent, Patrick J.
Uitgeverij Matrijs/ Probos
ISBN 978.90.5345.448.0
€24,95

Nadat verdedigingswerken hun militaire functie verloren hadden, werden ze a lot overgelaten. Zo gaat dat: wat je nodig hebt, daar kijk je niet meer naar. Van de vele verdedigingswerken die rijk is, zijn er een beperkt aantal die vroeg stadium (eind 19e eeuw en eer 20e eeuw) op belangstelling uit de sa konden rekenen. Dit omdat ze een r hadden in de vaderlandse geschieder. Andere verdedigingswerken verlorer merkt hun functie en komen langzaam pas in de belangstelling.

Cultuurhistorici

De vroegst beheerde verdedigingswerken het onbetwiste domein van cultu. Zij streefden een ideaalbeeld na van reconstructie waarbij verdedigingsw staat van verdediging werden getoo laatste hield ondermeer in dat aardv geheel van opgaande beplantingen v daan. De vraag of deze beplantingen van militaire oorsprong zouden kun werd daarbij kennelijk niet gesteld. Verdedigingswerken die nu in de be komen, kunnen, naast de interesse v historici, rekenen op een veel brede betrokkenen. Kenmerkend voor dez gingswerken is dat ze tientallen jare niet beheerd zijn, waardoor de natu van kon nemen. Het militaire erfgoe door onzichtbaar en onherkenbaar